

כל המנחות באות מצה פרק חמישי מנחות נד.

ב' כהנא מהני. משום רבי חיינא בן תרדיון אמרו מחמילין: **ספות.** ול תרומה: **שרסקו ונטנו.** לעיסת חולין: **לימא ר' חנינא היא.** אמר חמיוך מעליא הוא ואישתכח לדיחמלחא צתרומה ואסורה ה: **וקסא.** לשון רעוע כלומר חמץ שפל: **מנחם חוטא.** חריבה היא

[illegible]

וירבה דמכיו וכל ממנה בלילה בשמן
(ויקרא ז'): **בשר העגל**. שלל
יהיה זו כבישה: **ונספה**. עד כבישה
ונסן דרך בשר העגל לתפוח: או
זאת **ז' וקנה**. (ד) צממה שהיה זו
כבישה (א) שכן דרך וקנה להמתין
למזל **כמו שכן**. שניו דמשמע
ומזל שכן עכשיו ובשר העגל תמא
והוא ועכשיו יש זו כבישה ובשר
הזקנה שמת מבור: **ורש"י ב"ר ורש**
קיס"ג לכמות (ה) שכן. דאיהו
נפרש לברייתא^(א) ללכמות שכן שניו
היינו כמות שהיו מעיקרה ובשר העגל
הוא וזו הזקנה תמא: **עבור**
עצבר. קודם שתפח שלל היה זו
כבישה: **ועמא כו'**. וקשיא לרש לקיש:
בן ציפור ונוטר. קס"ד דהיי משמע
ואם נותר או פיגור הוא ולא היה
זו כית ועכשיו כית כח חייב כרת
ואוכלו ואי מדרגת ד' לייב כרת
ואולי ומדאורייתא לאו שיעורא הוא:

בן בטומאה פיוול וטור. קדיין
 ופירק כ"ד זולין (פסחים מה) הציבול וה
 ג נגעה בן טומאה משום חשדי כהנו
 וגל של פיוול או טורט שלא היה ה
 וימא מכאן ולהבא מדרבנן לטמא את
 הואיל וטומאה פיוול וטור. לטמא את
 ימא דיה שיעורא מעיקרא. כולי הא
 ויבן. ללמודי נמי כמות שראו עש
 זולין לכביה הואיל (1) ולית ד
 מעיקרא לא הוה ציה. לאו איסור

בן בטומאה פיוול ונוסר. דקדיל
 פירק כדל גליל (פסחים פה). הציגול ויטערן מעטמאין את הידים אפילו
 נגעה ביהן און טומאה משום חשדי כהונה דמפרש הסם וקאמר דשר
 גול של פיוול און וותר שלן ליתא דו כדכיה ותפח ועמד על כדכיה
 ומוח מנחן ולהבא מנחן מדרבנן אלא הידים : דעמא דעמא אלא
 וואיל וטומאה פיוול ונוסר. לעמא את הידים מדרבנן הוא אפילו כי
 ית ביה שיעורא מעיקרא: כולי האי בטומאה דרבנן לא עבוד
 נבנן. דלימרו נמי כמות שהוא עבשיו משעטין לעמא טומאה
 אולכין לכדיה האיל (1) ולית ביה שיעורא קא משמע לן:
 מעיקרא לא הא ביה. לאו אסור הוא אלא מיה ענמא:

[6] בתפוחים משום רבי חנינא בן גמליאל
 אאמרו מחמיצין רב כהנא מתני לה בברי חנינא
 [7] בן תרדיון כמאן אולא הא דתנן [8] תפוח שריסקו
 יתנו בתוך העיסה והימצה הרי זו אסורה
 בכמאן לימא רבי חנינא בן גמליאל היא ולא
 בבנן אפי' תימא רבנן נהי דחמיצ גמור לא
 נוקשה מיהא הוי א"ר אולא אין לך
 הקשה לקמיצה יותר מנחת חומא רב צחק
 דבר אבדימי אמר מנחת חומא מגבלה במים
 וכשרה לימא בהא קא מיפלגי דמר סבר
 משערין שהן משערין ומר סבר לכמות שהיו
 עכא קא מיפלגי דמר סבר כמאי חריבה
 משמן ומר סבר חריבה מכל דבר:
 התם [9] בשר העגל שנפתח ובשר זקנה
 שנשתעך משתערין לכמות שהן רב ור' חייא
 ורבי יוחנן אמרי משתערין כמות שהן שמואל
 ור"ש ב"ר ר' ורש לקיש אמרי משתערין לכמות
 [10] שהן מיתבי בשר העגל שלא היה בו
 כשיעור ותפח ועמד על כשיעור טהור
 לשעבר וטמא מיכן ולהבא מדרבנן אי הכי
 אימא סיפא וכן יבגיל וכן בנותר אי אמרת
 בשלמא דאורייתא היינו דאיבא פיגול ונותר
 אלא אי אמרת דרבנן פיגול ונותר דרבנן מי
 איבא אימא וכן בטומאת פיגול וכן בטומאת
 נותר ס"ד הוול וטומאת פיגול וטומאת
 נותר דרבנן היא כולי האי דרבנן לא
 עבוד רבנן קא משמע לן ת"ש בשר זקנה
 שהיה בו כשיעור וצמק [11] פחות מכשיעור
 לשעבר [12] וטהור מיכן ולהבא אמר
 רבה כל היבא דמעיקרא הוה ביה והשתא
 לית ביה הא לית ביה וכל היבא דמעיקרא
 לא הוה ביה והשתא [13] הוה ביה מדרבנן
 ב'

דדוּזשאַ מאַכן וואַלן גוט לי צוזאָגן וידוּזשאַ כעסמאָרע שלאַ תּחמחך
דערצון ווערען דאָסן כל שעה (פּסח'ס מ.) משמע דמי פּירוש אין
כלל דאָסן אַזי לאַ נאָך איינע תּרטי שוועל צו די דדי וואָר
אזאָי האַלדאָס אַקיראָ וקפּאָס אַקיראָ ורעאָ שרי צוויייהו דמי פּירוש

[illegible]

(שם) עישה שילושא ב"ן ושמן ודבש
 און איינין עב חמיונה כרת דמי פירות
 מן מחמיוני ומשמע כרת הוא דליכא
 כרת לאו איכא דחמן נוקשה הוא ואומרינן
 דנקשה בעיניה בללו נריך לאוקומא
 דאויכא מים בדהה דנלל מים אין
 דמחמיוני מן ל"ש בן לקיש מדדחיק לשני
 מתקמן מגבלה במים ושכרה וכן
 מתקמחמיוני ואפילו לא היו בללל ואם
 נוקשה חשיב חמץ לענין מנחות דלדמר
 עובל מדליק עליה חמץ הוא בללל
 ודאי שנתרבות מים איירי ויפ"ה
 בללל כרת דנוקשה היו במחמיה
 בתפוסתם והא דלדמר בפרק אלו עוברין
 (שם 97 ע"ב.) מומן האדומי דלדמו
 ביה שערי זל"ל שנתחמלו השערים
 במים תחילה דאי לא הכי הו' שו' פירות
 ביירושלמי וביבולטמי משמע דמי פירות
 בפני עמלן מחמיוני דלדמר
 ביירושלמי בפרק כל שעה ר' יוסי אומר
 שכל שערים במים אם נתבקעו והיו
 בללל אפירות שריין בחומן מותר מפני
 דהם חוממן לוממן ר"ש בר רבי יוחנן היה
 לו ין קוסס והב בגווייה שערים בגין
 דשמע אתא לקמיה דר' מנא אמר
 דמי נריך אהה לל בער חד מן השא
 בדיה ביירי אהה ליה גרבל דמחלח

וגו אורלר חיטי שאַל ¹⁰ לרבע אמר איזל גרופ מוה דחמותיגן ע"כ ירושולמי ושמו כל הי קברי כאבי דאמיר מחמניץ אפילו צפני עטנין דאמיר דאצישונא וק"ל כרעא דשרי אפירוס ויה מותר ללוז עיקסה צבדיס צפסא וצולנד שלא יערצ במים אצל מלח שרי מו ווויטיקא דליכא מיסחא וינלחא וימור ים לנטוט ולהחמיר לעולם אפילו צלא מים נהי דחמן גמור לא הוי נוקסה מיהא הוי והא דשרי כרעא חצנא דלצישונא משום דמי פירות אין מחמניץ קסבר כיון דאין גמור אדמין חמן גמור לא גזור דלחם וילחוש דילמא נפקי מיא חמן וצולע מחמניץ דלחם מיסחא ודלא דלם הוי מחמניץ חמן גמור כיון שיש בן כרת היינו חוששין אע"פ דלם מיסחא ודלא דלחם

ה' אינטערן לשוני הכי משום רבי יהודה כלמאר נעיל דשיאור דרבי
לאורייתא ליכא דבבא צפ' ואלו עוברין (שם דף מה:). שיאור ישרא
לדושה ציין ושמא דבבא ציין חיימא' כרת אה' איסורא איכא
ה' דשריין ויהא אע"י דלג שמורו מחיזוק מולסרן במיין ומילתא שמי
מנהה היא במסכת תרומות פ" (מ"ב) ואמריין עלה בגמרא צירושלמי תמי
ומחן במימין אכל במחנה בגופו מותר רבי יוסי ^א בדעתיה כמה די
ציה שבת צישול אשמוי כדור דקמן פ" כירה (שבת דף לה:) גבי ציה
כירה (ד"א) וזכית מסכת מלך ובפסחים פ" כל שבת (ד"ב) כסופו:
יק קמא (דף י"א) ה"ל למתניא גמי מחבת ומרחשת זו היא אחת מעבודות
ש' דלמא דהקומץ דבה (נעיל דף ג:) הוא עלמו משככו צשירי הלוג
מן צדוד סלמא נקמא: ^א "בשר זקנה בור" מימא מחי קושיא אה'
דער צדוד סלמא שפן משמריה דכלמרי רבי ורבי יוסף (נעיל דף ג:) ורבי
יוסף קולת אמת דרמנא ולא עשרון עישר ור' יהודה סבר דעשרון
מימא דבריש המנע (שבת א"א) ציי רבא הויא חיי גרוגרת לוריעה
ופהו ומחל עליה לאחיה פטור ליהבא ציעורא בשעת המה ^א דמשום
ה' אפילו לבתר דתפחה פטור דלכמות שפן מערין מלאורייתא:
אלא

(א) תרומות פ"י מ"ב
(ב) עוקצין פ"ב מ"ח, (ג) ממלא
הקומץ וסלקו יותר משאס היה
קמת. ז"ק, (ד) ז"ק, (ה) וז"ת.
ז"ק, (ו) (למשנה), (ז) ועין
רש"ק שהאר"ך, (ח) ז"ל מנחת
נשים, (ט) ז"ל ר"ל,
(י) ביבירוסטלי איתא לרבין
האר"ך, (כ) ונ' מוס' יומא
מט: ד"ה והאיכא, (ל) ומשום.
ז"ק, (מ) בחדא מחשבה. ז"ק,

הגהות הב"ח

(א) נט' לכמות שהדיו מתייבש:
(ב) רש"י ד"ה מנחת וכו'
חסר כי כשהוא: (ג) ד"ה רבי
יחזק וכו' וחסר קלמו דאי
ס"ד כמות שהן לל"ל וכד"ל:
(ד) ד"ה או נשר זקנה של
בהמה: (ה) ד"ה ורש וכו'
לכמות שהדיו לזניחו וכו' וכן
שנו רש"י: (ו) ד"ה כולי האי
וכו' הואיל ולא היה צ"ה
שיעורא:

רבינו גרשום

[illegible]

(א) כ"ה צב"י צמוקפין.

עין משפט
נר מצוה

ז א מ״י פט״ו מהלכות
תרומות הלכה ד׳
ח ב מ״י פ״א מהלכות
פסוק״מ הלכה יד׳
ט ג מ״י פ״ד מהלכות
טומאת אוכלין הלכה ט
ופי״ד מהלכות מאכלות
אסורות הלכה ד׳
י ד מ״י פ״ז מהלכות טומאת
אוכלין הלכ׳ ו׳

שיטה מקובצת

[illegible]